

Testament

Karel Gott

I když jinak voní tráva
a jinak voní vzduch a pes
už pokulhává přes další
letokruh i můj krok už je kratší
a sotva mění směr.

Občas je to k pláči , ale přesto je to fér
co měl jsem to mi stačí, co mám je
víc než dost , tak proč bych se měl mračit
když můžu zpívat pro radost.

V mých písni zněla slova , všech velikých
básníků a čas je sotva schová
pod mechy pomníků

Dny se mnou soupeří a stáří
vítá mě u dveří , ten jeho úsměv
mu nevěřím , laskaví lhář.
Ať zní můj testament a z každým
tónem se chvěje zem , ať ví
že stále jsem tím kým jsem
neměním tvář

Když stále je co dýchat a koho
milovat , proč by měla lidská
pýcha na život žalovat.

Ať stěžují si druzí na noci bez
spánku , se mnou tančí muži až
do ranních červánků a duše volá
vivat a srdce velí steč , chci do
dálky se dívat a neztratit svou
řeč a z každým novým ránem
vyjít slunci vstříc a být svým vlastním
pánem i sluhou a nic víc

Dny se mnou soupeří a stáří
vítá mě u dveří , ten jeho úsměv
mu nevěřím , laskaví lhář.
Ať zní můj testament a z každým
tónem se chvěje zem , ať ví
že stále jsem tím kým jsem
neměním tvář

Dny se mnou soupeří a stáří
vítá mě u dveří , ten jeho úsměv
mu nevěřím , laskaví lhář.
Ať zní můj testament a z každým
tónem se chvěje zem , ať ví
že stále jsem tím kým jsem
nezměním tvář